

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 10/12
22.02.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog M.N, zbog krivičnog dela šumska krađa iz člana 275. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 969/11 od 31.01.2012. godine, podignutom protiv pravosnažnog rešenja Apelacionog suda u Beogradu KŽ1 broj 4368/11 od 20.10.2011. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, dana 22.02.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 969/11 od 31.01.2012. godine, kao osnovan, i utvrđuje da je pravosnažnim rešenjem Apelacionog suda u Beogradu KŽ1 broj 4368/11 od 20.10.2011. godine, povređen zakon - odredba člana 446. stav 10. ZKP-a, u korist okrivljenog M.N.

O b r a z l o ž e n j e

Apelacioni sud u Beogradu je rešenjem KŽ1 br. 4368/11 od 20.10.2011. godine odbacio kao nedozvoljenu žalbu punomoćnika oštećenog V.F. izjavljenu protiv presude Osnovnog suda u Negotinu K. broj 207/10 od 07.02.2011. godine.

Protiv ovog rešenja, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti zbog povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 446. stav 10. ZKP-a sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvažanjem zahteva donese presudu kojom će utvrdi da je tim rešenjem povređen zakon, u korist okrivljenog.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca, okrivljenog M.N. i njegovog branioca, advokata M.T, na kojoj sednici je

razmotrio spise predmeta sa rešenjem protiv koga je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je našao:

Zahtev je osnovan.

Apelacioni sud u Beogradu je rešenjem KŽ1 broj 4368/11 od 20.10.2011. godine odbacio kao nedozvoljenu žalbu punomoćnika oštećenog V.F. izjavljenu protiv presude Osnovnog suda u Negotinu K. broj 207/10 od 07.02.2011. godine, sa obrazloženjem da je javni tužilac zastupao optužbu tokom celokupnog prvostepenog postupka pri kojoj optužbi je ostao do završetka glavnog pretresa i da stoga oštećeni, u smislu člana 364. stav 4. ZKP-a, nije mogao pobijati prvostepenu presudu u celosti, već samo zbog odluke o troškovima krivičnog postupka, pa je kod takvog stanja stvari žalbu punomoćnika oštećenog kao tužioca izjavljenu protiv prvostepene presude zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, ocenio kao nedozvoljenom.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da se osnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog

tužioca ističe da je Apelacioni sud u Beogradu navedenim rešenjem u korist okrivljenog M.N. povredio zakon i to odredbu člana 446. stav 10. ZKP.

Iz spisa predmeta proizlazi da je u krivičnom postupku u predmetu K 207/10 koji se vodio pred Osnovnim sudom u Negotinu protiv okrivljenog M.N. zbog krivičnog dela šumska krađa iz člana 275. stav 2. u vezi stava 1. KZ, po optužnom predlogu Opštinskog javnog tužioca u Kladovu Kt. 103/09 od 14.10.2009. godine, prvostepeni sud dana 07.02.2010. godine doneo presudu kojom je okrivljenog na osnovu člana 355. tačka 1. ZKP-a oslobodio od optužbe da je izvršio navedeno krivično delo, kao i to da javni tužilac nije prisustvovao glavnom pretresu održanom dana 08.09.2010. godine i 23.11.2010. godine, kao ni 07.02.2011. godine kada je doneta prvostepena presuda, dok je oštećeni sa punomoćnikom tokom celog glavnog pretresa bio prisutan.

Dakle, prvostepeni sud je u konkretnom slučaju postupao po odredbama Zakonika o krivičnom postupku za skraćeni postupak kada se primenjuje član 445. stav 1. ZKP koji propisuje da će se glavni pretres održati i ako ne dođe javni tužilac koji je uredno pozvan i da oštećeni, u tom slučaju, ima pravo da na glavnom pretresu zastupa optužbu u granicama optužnog predloga, kao i odredba člana 446. stav 10. ZKP-a koja predviđa da oštećeni ima pravo da izjavi žalbu protiv presude ako javni tužilac nije prisustvovao glavnom pretresu, bez obzira da li se žali javni tužilac.

Imajući u vidu da, kao što je napred izneto, javni tužilac iako je bio uredno pozvan, nije prisustvovao glavnom pretresu od samog početka, pa ni 07.02.2011. godine kada je doneta prvostepena presuda, dok je oštećeni bio prisutan tokom celog glavnog pretresa i zastupao optužbu u granicama optužnog

predloga to je samim tim oštećeni stekao pravo da izjavi žalbu protiv prvostepene presude po svim zakonskim osnovima po kojima se žalba može izjaviti, u smislu člana 446. stav 10. ZKP.

Sledstveno iznetom pogrešno je zaključivanje Apelacionog suda u Beogradu da oštećeni nije imao pravo da izjavi žalbu protiv prvostepene presude u celosti, već samo zbog odluke o troškovima krivičnog postupka, pa se osnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti ističe da je drugostepeni sud odbacivši žalbu punomoćnika oštećenog kao nedozvoljenu povredio odredbu člana 446. stav 10. ZKP-a i to u korist okrivljenog M.N.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je postupajući na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova, i primenom člana 425. stav 1. i 2. ZKP-a, samo utvrdio povredu zakona, ne dirajući u pravnosnažnu sudsku odluku s obzirom da je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut na štetu okrivljenog.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović,s.r.

Bata Cvetković,s.r.